

سرمایه داری یعنی بربریت، سیل، زلزله، خشکسالی
سرمایه داری مسئول تمام فجایع زیست محیطی است

صدای انترناسیونالیستی

E-mail: internationalist.voice@gmail.com

Homepage: www.internationalist.tk

تلهگرام: <https://t.me/intvoice>

تصاویر تکان دهنده ای که از سیل هر روز مشاهده می‌کنیم، تصاویری که استیصال و ناتوانی انسانها را در مقابل قدرت مخرب کننده سیل نشان میدهد، تصاویری که قلبها را منقلب و احساسات انسانی را جریحه دار می‌کند، تصویری واقعی از یک سرمایه داری پیرامونی در حال بحران را منعکس میکند. جامعه ای که چندین سیل، چندین زلزله دردناک، جنگ هشت ساله، بحران های اقتصادی پشت سر هم و در این اواخر تحریم اقتصادی را تجربه کرده است. جامعه ای که یک جهنم زمینی و واقعی نه تنها برای طبقه کارگر بلکه برای اکثریت ساکنان آن تبدیل شده است.

در جریان سیل، ده ها انسان قربانی و ده ها هزار نفر آواراه و زیربنای اقتصادی و تاسیساتی جامعه، صنایع اقتصادی، تسفیه خانه های فاضلاب، تاسیسات برق، مخابرات، گاز، آبرسانی، زمین های کشاورزی، راهها و پل ها و غیره در استانهای زیادی نابود شده و یا خسارت جدی دیده اند. قبل از هر چیز، ما خود را در غم و اندوه از دست دادن قربانیان سیل شریک میدانیم و با بازماندگان قربانیان اعلام همدردی میکنیم. پیامدهای سیل و تاثیر آن بر اقتصاد بحران زده سرمایه پیرامونی که مورد تحریم نیز قرار گرفته، فروپاشی بیشتر صنایع تولیدی و از بین رفتن فرصت های شغلی هر چه بیشتر و بیکاری لجام گسیخته خواهد بود. به عبارت بهتر طبقه کارگر، روستائیان و اقشار تحتانی جامعه قربانیان اصلی سیل هستند. طبقه کارگری که برای بقای فیزیکی خود، زیر خط فقر تلاش میکرد، بیش از قبل آسیب خواهد دید.

آیا حوادث طبیعی چون سیل، زلزله، ریزگرد و غیره قابل کنترل نیستند؟ اگر چه نمیتوان وقوع اینها را صد در صد از قبل تضمین کرد، اما میتوان عواقب آنها را بشدت پائین آورد. با نصب سیستم های هشدار دهنده در جاهای مرتفع میتوان سیستم هشدار دهنده سیل درست کرد، وقتی میزان بارش از حدی گذشت، در مناطق مورد حساس مردم منطقه را تخلیه کنند. سو مدیریت، بستن مسیر رودخانه ها، سد سازیهای بی رویه و اقدامات مخرب زیست محیطی بورژوازی اسلامی بر ویرانگری عواقب سیل افزوده است. اما مسبب اصلی نظام بربر سرمایه داری است، چرا که فجایع زیست محیطی مختص سرمایه پیرامونی نیست بلکه سرمایه متروپل بیشترین نقش را در آلودن کردن جهان ایفا می‌کند. چین، آمریکا، روسیه، ژاپن، آلمان بیشترین نقش را در آلوده کردن هوای کره زمین ایفا می‌کنند و نقش مهمی در گرمایش کره زمین ایفا می‌کنند و به تبع آن باعث ناهنجاریهای محیط زیستی می‌شوند.

بورژوازی اسلامی در بحران نه میتواندست و نخواست اقدامات لازم برای پائین آوردن دامنه خسارت ناشی از سیل اقدام جدی کند. اقدامات بورژوازی اسلامی بیشتر سمبولیک بود، اصولگرایان دولت را به کم کاری متهم می‌کنند و دولت (اصلاح طلبان) نیز اصولگرایان را به کارشکنی و یا کم کاری متهم می‌کند. این مسئله باعث خشم مردم شده است و در چندین جا به درگیری مردم با نیروهای انتظامی انجامیده است. در چنین زمینه ای بود که وقتی محمد پاکپور فرمانده نیروی زمینی سپاه در مورد وضعیت سیل در شهرستان پلدختر در استان لرستان به رئیس

ستاد کل نیروهای مسلح گزارش می‌داد. اظهار داشت: «هیچ مسئول دولتی جرأت نمی‌کنه بره اونجا، وضع وحشتناکه، من به یک شکلی تونستم از دستشون درآم بیرون».

طبقه کارگر بعنوان یک طبقه اجتماعی بدنبال شکست مقطعی اعتراضات و اعتصابات سال گذشته هنوز نتوانسته مجدداً قدم علم کند و همبستگی طبقاتی خود را بعنوان یک طبقه اجتماعی نشان دهد و خود یکی از قربانیان اصلی این سیل است. علیرغم این و علیرغم بحران اقتصادی سرمایه داری پیرامونی، همبستگی مردمی بار دیگر تجلی خود را نشان داد. انسانهایی که حداقل های خود را میخواستند با هموعان خود تقسیم کنند، انسانهایی که دوش به دوش هم تلاش میکردند در مقابل سیل از زندگی همدیگر حفاظت کنند. انسانهایی که به کمک هموعان خود شتافتند، در حالیکه نیروهای هلال احمر در حال سلفی گرفتن برای تبلیغات بودند.

تنش های امپریالیستی بین گانگسترهای ایرانی و دیگر گانگسترها مانع از رسیدن کمک خارجی به سیل زدگان شد. با توجه به تحریمهای ایالات متحده علیه ایران، هرگونه مبادلات بانکی نقض مقررات وزارت خزانه داری آمریکا است، لذا حتی دفتر امور بشردوستانه (!) سازمان ملل (لانه دزدان) قادر به ارسال کمک به ایران نیست و صلیب سرخ جهانی نیز قادر به کمک جدی نیست. اگر چه آمریکا اعلام کرده اقلام بشر دوستانه مشمول تحریم ها آمریکا علیه ایران نمیشود و وزیر امور خارجه آمریکا با عوامفریبی اعلام کرده، آمریکا آماده کمک به سیل زدگان است اما در واقعیت نه کشورهای خارجی و نه حتی سازمانهای غیر انتفاعی کمک جدی برای سیل زدگان ارسال نکردند و تنها کمکهای سمبلیک از چند کشور فرانسه، سوئیس و دیگران به ایران ارسال شده است.

این یک واقعیت انکار ناپذیر است که اثرات مخرب سیل بیشترین بی خانمانی، بیکاری، بدبختی، فلاکت و غیره را به طبقه کارگر، روستائیان و دیگر اقشار تحتانی جامعه به ارمغان خواهد آورد. آنها هزینه های سیل را خواهند پرداخت. برای بورژوازی اسلامی جاه طلبی های امپریالیستی بر شرایط زندگی مردم ارجحیت دارد، لذا همچون سابق تنها در تبلیغات به سیل زدگان خواهد پرداخت و در عمل تمام ارزش اضافه حاصل از استثمار طبقه کارگر، البته پس از اختلاس های میلیاردی مسئولین و آقازاده ها، صرف بلند پروازی های امپریالیستی خواهد شد.

چپ سرمایه نیز همچون سابق جمهوری اسلامی را مسئول سیل ارزیابی میکند و ضمن مبارزه ضد رژیم، طی اطلاعیه ای مشترک تحت عنوان «جبران خسارات، حق سیل زدگان است» خواهان آن است که آسیب دیدگان مستمری کافی برای امرار معاش پیدا کنند. بر خلاف عوامفریبی های چپ دستگاه سیاسی سرمایه، فجایع زیست محیطی نه محصول بد مدیریتی بورژوازی پیرامونی و در مورد مشخص بورژوازی اسلامی بلکه محصول نظام سرمایه داری و بخشی جدائی ناپذیر از متابولیسم نظام سرمایه داری است. نظامی که در آن، هدف تولید نه رفع نیازهای بشری بلکه کسب حداکثر سود به هر قیمتی است. لذا تنها مسئول دانستن جمهوری اسلامی بعنوان مسبب اصلی سیل،

عملا در امان نگه داشتن سرمایه داری از مبارزه ضد سرمایه داری است. چپ سرمایه مثل همیشه وظیفه خود را خوب انجام میدهد.

سرمایه داری بوی خون، کثافت، جنگ، بربریت، سیل و... میدهد، اگر طبقه کارگر به حکم تاریخی خود، یعنی به زیر کشیدن سرمایه داری از طریق انقلاب کمونیستی عمل نکند، نابودی بشریت حتمی است. نابودی بشریت حتما از طریق جنگ جهانی نیست بلکه میتواند از طریق فجایع زیست محیطی نیز انجام بگیرد.

فیروز اکبری

۱۷ فروردین ۱۳۹۸